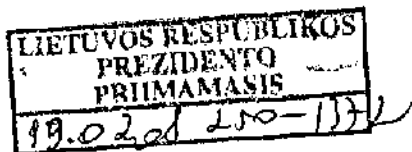

P. Mikulskienė,
1999.02.09

1999 01 03

„Lietuvos tūkstantmečio programos“ projektas netelė
švėčių taisyklėms. Natūralios savinonės stipriūras
ir valstybės dirimas (plačiau prasme) labai prašiai atsis-
pindėjo draugystės jėgoms, pradedant apie 1945 m.
Apėjome mes, laukiamos klubo naujai, be galo daug rajonų,
išskaitinėjome be galo daug žmonių. Tai buvo geriausias
valstybės istorijos ir pabrėžimo pamokos! Išjuodami,
betvardydami ty medžiagą vis laukėme - kada nors,
gal mūsų vaidams, šis turtas bus naudingas, pažintus.
Pamiršo, kaip laukti neteko. Tie patys draugystėms,
dirvoni Lietuvoje meto žmonės, jau išleido prausias
monografijas „Lagari“ ir „Obelviai. Luvai“. O jėga
Lietuvos tūkstantmečio programos“ vyktotybai, Luvai
būsimie dore dretumas, imty ir morpanišuoty šty
dujgy aptaunius mokytose, mokytobai pakvesty meti ty
apyktoty gyventojus, varby tėvus. Ar nebūty tai įnuin-
tina pamoka? Tods darbas, manau, neturėty būti

progrāms: šejus kuris noris draisto monogrāfijai, jās pri-
statymas būty organizuojamas to draisto mokyklās, kultū-
ros įstaigose ir net plačiau.

Kaunėnai, kad "Voisimis" širdyktis, kepranėis mo-
nogrāfijas ir surinktos ekspedicijose medžiagos, deryty pa-
reuti. Projekto "Lietuvos valsciai" vertety įtraukti ir
Lietuvos turistantmečio minijimo programą. Mat labai nen-
norty vteno: nepremuokime vduomeni mirites, kad tik
amžny Lietuva, ane, atkuriamoji, Lietuva beuo valstybė.
ji gre ir dabar, tebebus tol, dol mes istorijos kvėpsurus
jauime taip eia pat buvurus, esurus, varibus ir
suvoikiurus.

Pagalbicai

Jaurie švaubarytė,
Lamnos ekspedicijų dalyvė nuo
1944 m.